

BARCS és VIDÉKE

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer Vasárnap.	Felelős szerkesztő és kiadó társ: Skribanek Géza	Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt. Nyilttér sora 20 kr, Hirdetések nagyság szerint.
<h2>Demokrácia.</h2> <p>(G.) Ne vonjanak vállat a hatalmasok, hogy most olyan sűrűn pengetjük a társadalmi kérdéseket. A nembánomság, a semmivel nem törődés unja az erkölcs prédikációt, — elhisszük, — de elfogjuk mondani intéseinket annyiszor, a hányszor kell, hogy megértsék s ha minden egyes szavunkra csak egy-egy ember is akad, a ki meg- tér, már meg van a jutalmunk, az elégtételünk, a dicsőségünk.</p> <p>A társadalmi elzülles lejtőjén állítjuk meg az emberiséget, az erős polgári rendet s figyelmeztetjük a közel jövőendő veszedelmekre.</p> <p>Az uralkodó középosztály arisztokrata göggel eltelve fumi- gálja az idők nagy mozgalmait. Nézi, de nem látja támadni az új rend százmilliók hadseregét s bedugván füleit, azt hiszi, hogy nem is zeng a jövő dala, melyet visszahangoznak a hegyek, völgyek és tengerek.</p> <p>Ugyanaz a romlás, ugyanaz az erkölcsi téboly, ugyanaz az erőszakos zsarnokság uralkodik, — mint uralkodott száz évvel ezelőtt, a mikor támadt a harmadik rend, a nagy tömegek, a „polgárok” rendje — az arisztokracziának emelt vérpádok körül. És e</p>	<p>szimptomákból önként következik hogy a támadó rend, az új jelszavak alatt küzdők milliói, elfogják söpörni a föld színéről a polgártársadalmat, százezernyi szuronyával és ezernyi ágyujával együtt.</p> <p>El fogja söpörni, — ha oda engedjük jutni a dolgot.</p> <p>Ha nem jönnek el az erős, a lánglelkű tanítók, a kik figyelmeztetik a polgártársadalmat igazi kötelességeire, azokra a kötelességekre, a melyeket magára vállalt a nagy francia forradalom idején, hogy a háriás jelszót keresztül viszi a vérkeresztségen s megváltja vele az egész emberiséget.</p> <p>A szabadság, egyenlőség és testvériségben megfogant és vérrel megszentelt demokrácia nem váltotta be ígéreteit.</p> <p>Ma ismét egyenlő jogokat követelnek a milliók, — mert valljuk meg nincs egyenlő joguk; ma ismét sötét szellemek kezdik ki a szabadság és testvériség szent jelszavait. A fölszabadított emberiségben új rétegek támadtak, melyek meg- megkísértik a régi nótát elfújni a demokraczia szent jelszavainak védelme alatt.</p> <p>És hatalmas viszhang felel rá a mélységből a „Marseillaise” dallamára s az ismerős hangot megértik az elnyomottak s egy-</p>	<p>re erősödik, egyre menydörgőbb lesz a kórus, mely az új tan ol-tára körül felhangzik.</p> <p>Pedig hogy hívják ezt az új tant? <i>Szociáldemokraczia!</i></p> <p>Szociáldemokracziának hívják az új hitvallást, hogy megkülönböztessék a demokracziától, mintha léteznék olyan demokraczia is, a mely nem szociális, mintha léteznék olyan polgártársadalom is, mely nem az egész emberiségnek, minden egyes egyénnek a javát akarná előmozdítani, hanem csak bizonyos kasztok, rétegek érdekeinek hordozója volna.</p> <p>Ilyen demokraczia nem létezik s ezért nem kell felülni azoknak az üresfejűeknek, akik a szociáldemokracziával valami fenséges különbséget akarnak kreálni a két fogalom között.</p> <p>Viszont nem kell azt hinni sem, hogy benne élünk az igazi demokracziában. E tekintetben ferde utra lépett a polgári társadalom. Az üresség a nagyozolás, a stréberség, a lakájtempók mindenféle válfaja járványként pusztít s a tehetségtelenek előre tolakodása tehetetlenné teszi az igazi tehetségeket, a kiknek jobb az izlésük, több az önérzetük és finomabbak az érzelmeik, semhogy könyökharczezal, tányérnyalással akarnának maguknak szabadutát biztosítani az előre haladásban.</p>
<h2>T Á R C Z A.</h2>	<p>Mégis öt év mult el, míg Sándor egy szép nyári estén Sz.-ben leszállt a vonatról s három hétre beköltözött Csermegiékhez.</p> <p>Ez volt aztán a meglepetés! Zoltán majd magánkívül volt örömeben; osztzott ebben neje is, kit Sándor néma tisztelettel, kézesókkal köszöntött.</p> <p>Most, hogy a bucsu perczében együtt ültek a hivatalos szobában, melynek falát menetrendek és tabellák borították, az asszony elmélázott: Milyen gyorsan mult el ez a három hét! És milyen boldog volt ez idő alatt. Pedig nem történt kö-zöttük semmi, épenséggel semmi. Talán nem is beszéltek egymással többet vagy barátságosabban, mint tették volna ha szívükben idegennek érezték volna magukat. Ámbár Sándor sejtette, hogy Gizusnak ő volt az ideálja és a nő is érezte, hogy a férfi megbocsátotta neki, miért engedett szülei akaratának s kettőjük közül ahhoz ment nőül, a ki korábban megkérhette, mert korábban volt biztos jövedelmező állása. A szegény fiatal nő meg-lakolt gyöngeségéért, mert Zoltán, a férje, egész más ember volt, mint Zoltán az</p>	<p>udvarló. Nem mintha nem szerette volna nejét, s nem halmozta volna el gyakran szeretetével, gyöngédségével. De ezek csak rövid derült pillanatai voltak a hosszú napoknak, mikor Zoltán tulságba vitt pedantériájával és durva szállásmódjával szinte agyonkinozta nejét, ki pedig mióta gyermekágyában testileg teljesen megtört, nagy kiméletet igényelt. A nő összehasonlította a két férfit, és ez összehasonlítás sok tekintetben férje hátrányára ütött ki, bár Zoltán modora vendégük jelenléte óta mintegy javult.</p> <p>Sándor az egész idő alatt halgatag volt és szomorú, s lehetőleg kitért az elől, hogy Gizussal egyedül maradjon. Pedig ez nem volt könnyű dolog, mert, éppen Zoltán volt az, ki ha hivatala nem engedte, hogy vendégével foglalkozzék, nejeire bizta mulattatását. Zoltán észre-vette, hogy barátját nyomja valami bánat, de hiába fürkészett, hogy vajjon mi az, hiába ajánlotta fel segítségét, ha netán pénzzel lehetne azt eligazítani. Sándor mindig kitérően felelt, hogy nincs semmi baja, s hogy nem változott semmiben.</p>
<h3>A férj.</h3>	<p>Ott ültek mind a hárman az állomásfőnök szobájában: Csermegi Zoltán, a főnök, Giza, a neje, meg vendégük Kürti Sándor, ki most bucsuzóban volt.</p> <p>Kürti Sándor gyermekkorá óta Zoltánnak intim barátja volt. Később az élet kérlelhetlen viszonyai elválasztották őket; az egyik Budapesten maradt kis hivatalában, míg a másik, a vasuti tiszt, hol itt, hol amott, néhány hónapra vagy évre ütötte fel sátorfáját. De baráti érzelmeik azért nem haltak ki sziveikből, sőt nem is gyöngültek; ha Zoltán egy-két napra felkerült a fővárosba, nem mulasztotta el Sándort felkeresni és vele tölteni szabad óráit. Alig hogy véglegesítették, nőül vett egy szegény leányt, kit ismert Sándor is; amióta saját tűzhelye volt, folyton nógatta Sándort, látogassa már meg s töltsse nála a vidéken azt a néhány. heti szabadságot, melyben a bankja évenként részesítette.</p>	<p>Sándor az egész idő alatt halgatag volt és szomorú, s lehetőleg kitért az elől, hogy Gizussal egyedül maradjon. Pedig ez nem volt könnyű dolog, mert, éppen Zoltán volt az, ki ha hivatala nem engedte, hogy vendégével foglalkozzék, nejeire bizta mulattatását. Zoltán észre-vette, hogy barátját nyomja valami bánat, de hiába fürkészett, hogy vajjon mi az, hiába ajánlotta fel segítségét, ha netán pénzzel lehetne azt eligazítani. Sándor mindig kitérően felelt, hogy nincs semmi baja, s hogy nem változott semmiben.</p>

H i r e k.

Valóban jól tenné a polgársadalom, ha mélyére tekintene jelenének. Jól tenné, ha nemcsak az első sorban tolongó sokaságra vetné futó tekintetét munkaközben, hanem elkalandoznék a társadalom napszámosságai körébe is, ahol hamarabb észre veheti a tehetségeket, az erőt, a becsületet.

A látogató gomblyukákat be kell foltozni, az érdemkereszttel hivalkodóktól meg kell tagadni a tiszteletet s az őseivel díszes epigont figyelmeztetni kell arra, hogy a családfák már csak penész gyümölcsöket teremnek s ma napság minden polgár őse a saját családjának. Az érdemeket mérlegelni csak ott kell, ahol valaki kötelességein túl is jót, hasznosat tudott teremteni a köz érdekében.

A polgárságon áll a jövő veszedelmeinek elhárítása is — s ma inkább mint valaha! Vegyék ki a szédelgők kezéből a társadalmi demokrácia lobogóját, tisztítsák meg jelszavait a hazugságoktól s maguk álljanak a munkás milliók élére, — követelvének számukra emberi jogot, emberi sort, emberi szabadságokat.

A törvények nem kőoszlopok s nem örökre irvák. Az új idők újításokat kívánnak s mindig jobb, ha nem az erőszaknak enged az emberiség, hanem önmaga korrigálja meg a multak hibáit. A demokrácia társadalomnak módjában lesz kidönteni a korhadt oszlopokat államrendje épületéből s helyére újabbakat, hatalmasabbakat építeni.

A demokrácia ujjaszületése lesz a jövő forradalmának legszébb eredménye. Csak az az óhajtható, hogy ez a megújulás még a forradalmak pusztításait is megelőzze.

Végre elmúlt a három hét és Sándor utrakészen ült a házastársak közt az állomásfőnök hivatalszobájában. A szolgáló lejt a kézi podgyászért, hogy bevigye a kupéba. Mert a személyvonat, mely Sándort a fővárosba viszi, már berobog az állomásra, csak bevárja a szemközt jövő gyorsvonatot, hogy annak érkezése után rögtön induljon. A fiatal ember szintén felkel és bucsuzni akar.

— Kár oly nagyon sietned, mondja Zoltán, a gyorsvonat nyolcz perczezel késik. Csak nem fogod ez időt egyedül tölteni a kupében?

Sándor újra leül, szinte kedvetlenül, hogy még tovább kell időznie, míg Gizus a férje szavait hálás pillantással fogadja. Zoltánt e pillantás meglepi s mindhármán szótlanul töltik az időt. Mintha valami fojtó érzélem visszatartaná a szavakat. Így maradnak, még ott kinn megcsendül a jelzés, hogy a vonat néhány perc múlva elhagyja az állomást. Sándor hirtelen felkel, megszorítja a házastársak kezét és indul a kocsi felé. Azonban

— **A baresi sertés hizlalda államosítása.** A baresi sertés hizlalda-részvénytársaság mult hó 24-én tartott közgyűlésén egyhangulag megszavazta a miniszter által előírt s az államosítással járó nagyszabású építkezések költségeire a 161 ezer forintot. Most még csak a miniszter írásbeli jóváhagyását kéri ki, s a baresi sertés hizlalda államosítása befejezett dolog. Egy lépéssel tehát ismét előbbre jutottunk, mely városunk kereskedelmét nem kis mértékben fogja növelni.

— **A baresi-olvasókör jubileuma.** A baresi-olvasókör, mint egy ízben lapunkban jeleztük is már, ez évben érte el fennállásának 25-ik évét. E végből az olvasókör mult kedden tartott gyűlésén elhatározta, hogy a kör 25 éves fennállását jövő hó 22-én megünnepele. Az ünnepély programját jövő számunkban lesz alkalmunk közölni.

— **Kiesett a kupéből.** Nemece József baresi hentes, mult csütörtökön a reggeli vonattal Verőceére akart atazni a vásárra. Véletlenül azonban a verőcei vonat helyett a Pécs felé menő vonatra szállott fel, midőn azonban e hibáját észre vette, iparkodott a kocsiból kiszállani. A kupé egyik ajtajához rohant, melyet bezárva vőlt, ablakán fejét kidugva neki dönt, hogy a kalauzt hívja az ajtót kinyitani. Az ajtó azonban bezárva nem volt, a rá nehezedésnek engedve kinyit s Nemece kiesett rajt s az esés következtében több helyen súlyosabb sebeket kapott. Mások elbeszélése szerint Nemece akkor vette volna észre, hogy rossz helyre szállt be, midőn a vonat már elindult s midőn megtudta, hogy másik vonatra szállt fel, a robogó vonatról leugrott s ez által sérült volna meg.

— **A Szt. Ferenc-rendiek köréből.** Pécsi tudósítónk írja: A Ferenciek Sz. László tartományában a 21-én Siklóson megejtett tartománygyűlés alkalmával következő változások tétettek a környékbeli zárdákban:

Pécsen: Házfőnökké és plébánossá

Csormegiek nem úgy akarják eresztelni vendégüket. Követik őt a vonathoz, hol Zoltán előbb a kalauznak a lelkére köti, hogy gondoskodjék barátja kényelméről. Aztán ő maga felszáll a kocsiba, hogy még utoljára bucsuzzék Sándortól, őt megölelte és megcsókolta. Sándor engedi, de viszonzásából hiányzik az érzés melege, a lélek túlradása. Mintha Zoltán valami szobrot ölelt volna.

Hallatszik a második csengetés. Zoltán leszáll és a kocsi előtt látja nejét, ki sápadtan felindultan irányítja szemét a waggon ablakára, mely mögött Sándor alakja még látható. A férj hirtelen hozzálép és különös sejtelem támad lelkében. Durván megfogja kezénél a nőt és akkor észrevesz két nagy könyeseppet, mely lassan legurul az arcán. Egy pillanat alatt megértett mindent.

— Te szereted ezt az embert?

A nő ijedten megrázkódik, de nem felel semmit.

Zoltán megszorítja neje karját, mintha szét akarná zuzni.

választatott Ángyán Aurél volt helyettes házfőnök, a volt házfőnök pedig Eger Zsigmond nyugalomba vonult. Helyettes házfőnökké tétetett Rasztics Ráfél volt siklósi segédlelkész és hitoktató. Segédlelkészek Baa Bonifác ujmisés és Sajt Szabin volt atádi segédlelkész. Áthelyeztetek: Horváth János segédlelkész Kanizsára, Sz. Miklósi adminisztrátorrá, és Fribeez Fülöp bölcséleti lektor Zágrába ugyanily minőségben, valamint a bölcséleti tanfolyam is Zágrába tétetett. Szigetvárról áthelyeztetett Horváth Paschál hitszónok Atádra segédlelkézi minőségben, helyére tétetett Plánder Jenő varasdi concionátor. Verőczen változás nem történt. Nagyatádról Pécsre helyeztetett Sajt Szabin segédlelkész, helyére tétetett két segédlelkész t. i. Horváth Paschál volt szigetvári és Manger Vilmos volt siklósi segédlelkészek. Felső Segesden változás nem történt.

— **Megrugta a ló.** Knoll Rozi szuloki földmívelősnőnek, mint tudósítónk írja, e hó 26-án, midőn fiának a lovak kifogásánál segédkezett, egyik ló oly erővel rugott bal szeme fölé, hogy a szerencsétlen asszonynak szem esontja is kitért. A súlyosan sebesült földmívelő Dr. Abonyi Mór szuloki orvos vette gyógykezelés alá, ki is a törött esontot eltávolította, s a sebet bevarrta. A seb életveszélyes.

— **Helyreigazítás.** Mult számunkban az apróságok által rendezett jótékony célú műkedvelői előadásról számoltunk be, mely alkalommal tudósítónk tollában maradt, hogy Wolf Editte, és Laekenbach Elza mint működő tagok, Deutsch István mint sugó és Schmidt Jenő és Schulhof Győző mint rendezők szintén buzgólkodtak a darab körül, miért is neveik méltán a már felemlítettek mellé sorozható.

Még felemlítjük, hogy Wolf Camilla kisasszonynak is érdemei vannak a darab színrehozatalán, melyeket ezennel készségesen elismerünk. Egyébiránt, mint hallatszik, Wolf kisasszony újra azon fáradozik, hogy mint tavaly ez idén is egy a felnőtt ifjuságból összeállítandó diletans csapattal műkedvelői előadást rendezzen. A terv, tekintettel jótékony céljára,

— A szeretőd? Megcsaltál vele? ! sziszegi a férfi dühösen.

— Nem igaz, ő nem szeretöm. De én szeretem őt, igen, szeretem.

Zoltán megtántorodott e vallomásra. A szeme egy pillanatra elvesztette látóképességét, mintha elfutotta volna valami vörösség. De csak egy pillanatra.

Aztán hirtelen elhatározással bekapaszkodott nejébe és vonszolni kezdte.

— Vigyázzatok! Vigyázzatok! kiáltottak az állomásépület felől.

A gyorsvonat nagy dörejével épen keresztül rohogott a pályaudvaron. Zoltán csak vonszolja nejét, tovább, elébe a vörös lámpának.

— Vigyázzatok! Vigyázzatok! kiáltják még mindig. De ők már nem hallják. —

... Másnap Sándor az ujságban olvasta a rövid tragédia végét, „Véletlen baleset” cím alatt.

mindenesetre pártolást érdemel. A dolgra annak idején még visszatérünk.

— **Felhívjuk** a fővárosba utazó t. közönség figyelmét Kövesi Nándor előkelő és nagy éttermére, (VII. Erzsébet körút 27.) ahol kiváló ételek és italok, szolid árak, pompás kiszolgálás biztosítják a vendégek teljes megelégedését. Ezenkívül esténként nagy katonazenekar játszik szabad bemenet mellett.

SPORT.

A baresi kerékpár-egyesület versenye.

Mult számunkban említettük, hogy legközelebb közölni fogjuk ifju kerékpár-egyesületünk versenyének s a vele járó ünnepélyesség programját. Abból kiindulva, hogy megmutassuk, mily buzgó vezetői vannak kerékpár-egyesületünknek, közöljük egész terjedelmében a napokban szétküldött lelkes felhívást, melyet a választmány az egyesület tagjai között bocsát ki, s mely egyúttal a verseny praktikus kidolgozott programját is hozza:

Sporttársak!

Tisztelettel értesítjük a t. tag urakat, hogy f. év július hó 17-én tartott általános értekezlet megállapodott abban, hogy a választmány f. évi augusztus hó 15-én versenyt és házi ünnepélyt rendezzen.

Hogy ezen a világ előtt előszöri szereplésünk fiáskoval ne járjon, a nyomban az napon egybegyült választmány a következőket határozta:

Verseny.

Három részből áll: I. Rekord verseny 15 kilométer uton Verőczéről-Baresra. Elsőnek nagy ezüst érem, II-ik nagy bronz érem, III-ik kis bronz érem.

II. Tételny.

Minden kerékpárosnak az erőkhöz mérten előny nyújtatik, a megválasztott bizottság által. (Bizottsági tagok: Menyhart; Goldschmidt és Hercz urak) Verőczéről-Baresra.

Elsőnek kis ezüst érem, II-ik nagy bronz érem III-ik kis bronz érem.

III. Lassu verseny.

150 m. távolságon Nagyhid-utcai kijárási.

Utolsó kis ezüst érem, II-ik kis bronz érem.

Indulás Verőczéről 4 óra 30 perczkor a 14-ik kilométer kőnél. Sportszerű öltönyben.

Ezt követi este lampion menet 7 és fél óraker, találkozás a Nagyhid-utca bejárata előtt a hol a lampionok és egyéb szerek kiosztatnak.

Este 9 óraker zártkörű tánczestély melyre az egyesületi tagokat felszólítjuk, hogy ösmerőseinek meghívása miatt a bejelentéseket legkésőbb f. hó 30-ig elnök urnál közöljék, mert az ezután beérkező bejelentések csak lehetőség szerint fognak figyelembe vétetni.

A versenyre eddig neveztek:

Mindháromra: Menyhart Béla, Somogyi János, Révai Soma, Steiner Ferencz, Goldschmidt József, Hercz József.

Tételny és lassu: Hoffmann Ferencz, Krausz József, Klein Arnold, Loew József.

Rekord: Heinrich Zsigmond.

Hogy a választmány tul elfoglaltsága miatt intézkedésben meg ne gátoltassék felszólítatnak a még nem nevezett urak, hogy nevezéseiket haladéktalanul Somogyi János versenytitkár urnál megtegyék, azok pedig, kik eddig már neveztek és a nevezési díjakat le nem fizették azt e hó 30-ig lefizetni sziveskedjenek.

Mint a programból látható, a választmány erejéhez és legjobb belátásához képest megtett mindent, rajtatok sporttársak most a sor, hogy egyenkint a porszemeket egytömör egészgé alakítsátok ez ünnepélyünket.

Nevezni kötelessége minden tagnak ugyszólván, mert ezzel hozzájárul a költségekhez.

Sok ösmerőst szerezni a tánczhoz feltétlen csak kötelesség lehet.

Dolgozzunk tehát mint a hangya boly és fényes siker koronázza tevékenységteket.

Bares, 1897. július hóban.

Adj Isten!

A választmány.

Közzgazdaság.

Budapesti gabonatözsde Reich Jenő és társa heti jelentése.

Az időjárás derűs volt, az ország több vidékéről esőzést és zivatarokat jelentettek. Az aratási munkálatok nagyobárára be vannak fejezve és a cséplési eredmények igazolják a termés gyenge voltát. A külföldi piacok üzletmentes szilárd. Amerikában tetemes az árjavulás. Angliában az üzlet csendesebb. A francia piacokban élénkebb volt a kereslet. Nálunk igen mozgalmas volt az üzlet. Egyes napokon óriási hansas támadt és oly rohamos ár-emelkedés következett be, mint az 1891-iki orosz kiviteli tilalom óta nálunk nem volt észlelhető. Az üzleti hét részleteiről a következőket jelenthetjük: Buzában rendkívül élénk forgalom fejlődött, az ár egy frttal emelkedett. A hét vége felé az irányzat csendesebbre fordult. Rozs is emelkedett; 7.55—65 frt. érhető el. Árpa 6.—6.25 frt. között jegyez. Zab 10 krral javult. Szin és tisztaság szerint 5.10—6.25 frt. érhető el. Tengeri 4.30—4.45.

— **II forintos buzaárak.** A természet pusztító ereje legyőzte az árfejlődést befolyásoló összes mesterséges tényezőket, az árak napról-napra rohamosan emelkednek. Ma már a budapesti és bécsi börzéken a 11 forintos buzaárak jártak s bár a newyorki, londoni, liverpooli és párisi jelentések változatlan állapotokat jelentettek s így nem nagyon ösztönözték a spekulációt, a tartós esőzés előmozdította az ár-emelkedést. A budapesti börzén ma a tavaszi határidőben 11 frt 2 kron állott a buza s öszre is 10 frt 75 kr. volt az ára. Az effektív eladásoknál a tisztai buza már a 12 frt-hoz is közel járt. Bécsben a tavaszi buza már tetemesen meghaladja a 11 frt-ot, az öszinél pedig alig egynéhány krajcár hiányzik ebből a 15 éve nem látott árból. A kínálat még mindig igen csekély s a termelőországokból érkező rozs terméshírek, elemi csapások valószínűleg huzamossá fogják tenni a hausse életét. Mert a hozzánk beérkező felvidéki és részben alföldi tudósításokból az

tűnik ki, hogy pénteken ismét roppant nagy aranyu esőzések voltak az országban. A vetéseknek már tegnapelőtt is 40—70 milliméternyi, sőt itt-ott ezen fölül való csapadékmennyiséget kellett elszervenvedniök. Az óriási esőzés folytatódott pénteken és az éjjel; néhol a felhőszakadásszerű záporosó nagy pusztítást okozott. A folyók és patakok kiáradtak, nagy területeket elöntött a víz és részben tönkre is tette a növényzetet.

— Vetések állása a külföldön.

A földmivvelésügyi miniszterhez érkezett jelentések szerint Ausztriában, nevezetesen a déli tartományokban és Csehország nyugati részében 3—4 héten szárazság uralkodott. A gabonaneműek megdőltek s a rozsa is sok kárt tett bennök. A többi európai országból a vetések állásáról ezek a hírek érkeztek: Németország minden részében kielégítő középtermést várnak, ámbár a porosz tartományokban sok kárt tett a rozsa. Olaszország termése alig közepszerű: a kilátások mélyen alatta maradtak a várakozásnak. Franciaországban az aratás folyik, az eredmény gyenge közepes. Svájcban kielégítő az eredmény s a mi fő, takarmány bőven van. Az ugynevezett exportáló államokban mindenütt igen kedvezőtlen az eredmény. Oroszország délkeleti és déli részeiben határozottan rossz a termés Romániában minőségileg javult a gabona, de mennyiségileg nagy a hiány a tavalyi eredménnyel szemben. Bulgáriában félannyi sem termelt, mint a mult évben: az elemi csapások mindent tönkretettek. Szibériában az eredmény kielégítő. Amerikában a keleti államok közepszerű eredményt adnak, a készletek azonban fogytán vannak.

VASUTI MENETREND.

Barcsról indul:

Kanizsára	reggel	8 óra	45 percz
"	délelőtt	11 "	05 "
"	este	9 "	15 "
Pécs — Szigetvárra			
"	reggel	7 "	31 "
"	délután	5 "	15 "
Pákráczra	reggel	9 "	16 "
"	este	5 "	20 "
Somogy-Szobbra	reggel	4 "	16 "
"	délután	1 "	20 "

Barosra érkezik:

Kanizsáról	reggel	7 óra	21 percz.
"	délután	4 "	50 "
"	este	9 "	55 "
Pécs — Szigetvárról			
"	délelőtt	10 "	51 "
"	este	8 "	55 "
Pákráczról	délelőtt	10 "	53 "
"	este	8 "	05 "
Somogy-Szobbról	délben	12 "	28 "
"	este	8 "	35 "

Hirdetmény.

A baresi ipartestület egy testületi zászlót szándékozik készíttetni.

Felkéretnek tehát a helybeli vállalkozók, hogy zászló mintákat a költségvetéssel együtt leg-

később **1897. évi augusztus hó 10-ig** a testületi elnöknek nyújtásuk be. Később érkező ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

A feltételek a test. jegyzőnél bármikor megtekinthetők.

Bares, 1897. július 26.

Heilpern L.
jegyző.

Dudás J.
testületi elnök.

Jelzalog kölcsönöket

földbirtokra $3\frac{1}{2}\%$ házakra $4\frac{1}{2}\%$ másnemű ingatlanokra 5% mellett legmagasabb összegben ajánlunk. E kölcsönök konvertálásoknál bélyeg és illetékmenteséget élveznek.

Erdő kihasználások, birtok parcellázások átvétele. Birtokok szövetkezeteknek hosszú lefizetési tartamra eladatnak.

Magyar közgazdasági

Lloyd vállalat

Budapest, VI. király-utca 70.

10-12

A magas uraságoknak és a n. é. közönségnek ezenel szerencsénk van tisztelettel tudomására adni, hogy a földalatti villamos vasut **Deák Ferencz-téri kioskjában** egy

élővirág- és növény-kereskedést

f. évi augusztus hó 1-én nyitottunk meg.

Ugyanítt mindennemű, a kertészetünkben (VII. Gizella-ut 33) termelt **virágok** és **növények** jutnak eladásra.

ALKALMI KOSZORUK és CSOKROK

legizlésesebb kivitelben.

Vidéki megrendelések gondosan és pontosan eszközöltetnek.

REINISCH TESTVÉREK

kereskedelmi kertészek

B U D A P E S T E N.

Kertészet: VII. Gizella-ut 33.

Virágüzlet: Deák Ferencz-tér.

K Ö N Y V
P A P I R
író és
rajz-eszközök
raktára.

Özv. Habianac Augusztné.
fiók- könyvnyomda-könyvkötészete
könyv- papir- író- és rajzeszközök raktára.
B A R C S O N.

Kép,
T Ű K Ő R,
és stb.
a leg-
jutányosabb
áron
kapható.

Ajánlja magát a helybeli és vidéki közönségnek
BÁRMINŐ KÖNYVNYOMDAI MUNKA ELKÉSZÍTÉSÉRE
A meglevő gazdag betű-anyag képesíti az üzletet
bármily megrendelések teljesítésére.

ELFOGADTATNAK:

Szépirodalmi és szak-művek, folyóiratok, kereskedelmi és ipari nyomtatványok, üzleti ugy egyéb rovatos könyvek, üzlet-levelek, boríték, számlák, névjegyek, eljegyzési és esküvő értesítések, gyászjelentések, falragaszok stb. a legjobb kivitelben.

Együttal a „**BARCS és VIDÉKE**” kiadóhivatala.